

PRZEGLĄD DOKUMENTACYJNY LEŚNICTWA

OPRACOWANY PRZEZ DZIAŁ DOKUMENTACJI I INFORMACJI NAUKOWO-
TECHNICZNEJ INSTYTUTU BADAWCZEGO LEŚNICTWA

Rocznik 7

Warszawa, 1956 r.

Nr 5-6

Wszystkie pozycje znajdują się w Bibliotece Instytutu Badawczego Leśnictwa

1. CZYNNIKI ŚRODOWISKA. BIOLOGIA

156

IBL

634.948 : 551.577/.578
N 111.77

Papp L.: Ocena opadów w roku gospodarczym 1952/53 z punktu widzenia leśnictwa. „Az 1952/53 gazdasági ör csapadékviszongainak erdőgazdasági értékelése”. Erdészeti Kutatások, nr 3, 1954, s. 31. B 5, 16 str., 7 wyk., 4 tabl.— Opis badań przeprowadzonych nad wpływem ilości opadów atmosferycznych na vegetację roślinności leśnej ze specjalnym uwzględnieniem przyjmowania się sadzonek oraz odporności upraw. Ponieważ nie zauważono wyraźnego związku na podstawie odpowiednich zestawień liczbowych, stwierdzono, że wpływ ten może być bardzo różnorodny zależnie od fizycznych i chemicznych cech gleby, ukształtowania powierzchni itp. czynników. Uznano również, że w zależności od siedliska znaczenie opadów w poszczególnych miesiącach okresu vegetacji może być bardzo różne. (Streszcz. ros., ang. i niem.). (L.Z.).

157

IBL

634.948 : 632.78 : 632.9
N 145.7x18 *Coleophora* : 453

Burst R., Ewald G.: Nowe badania nad biologią i możliwościami walki z pochwikiem modrzewiowym. „Neue Untersuchungen über die Biologie und die Bekämpfungsmöglichkeiten der Lärchenmirmotte”. Allg. Forstzeitschr. t. 10, nr 27/28, lip. 55, s. 326; A4, 3,5 str., 1 fot., 1 tab., 6 poz. bibl. — Jednym z najgroź-

niejszych szkodników modrzewia jest pochwik modrzewiowy — *Coleophora laricella* Hb. Znany był on już od połowy XIX wieku, a jego gradacje dawały się nieraz we znaki, jednakże metody zwalczania nie zostały jeszcze dostatecznie opracowane. Omówiono dokładnie biologię szkodnika, podając szereg obserwacji związanych z jego gradacją. Uznano, że powoduje on zahamowanie wzrostu modrzewia, narażając go w drzewostanach mieszanych na przygluszenie. Ptaki i drapieżne owady nie odgrywają wielkiej roli w tępieniu pochwika, jedynie mróz jest dla niego nieco groźniejszy (w czasie zimy 1953/54 zginęło 18,5% populacji). Do walki chemicznej zalecono preparaty D.N.O. i DDT. (L.Z.).

158

IBL

634.948 : 639.1.058.4
N 156.5 : 451.4

Pollich W.: Wyniki stosowania preparatu RVS przeciw ogryzaniu drzew przez zwierzynę. „Erfahrungen mit dem Wildverbisschutzmittel RVS”. Allg. Forstzeitschr., t. 10, nr 33/34, sierp. 55, s. 387; A4, 0,5 str.

Ochrona środkami chemicznymi młodych drzewek przed ogryzaniem przez zwierzynę oparta była do tej pory na rozpryskiwaniu preparatów o nieprzyjemnym smaku lub zapachu. Preparatem RVS natomiast smaruje się zagrożone pędy, przez co pobliska roślinność nie zostaje opryskana i może służyć zwierzynie jako pokarm. Sam preparat chroni drzewka, gdyż przykleja się do zębów zwierząt. Podkreślono skuteczność preparatu i podano sposób smarowania pędów podwójną szczotką. Zużycie preparatu wynosi 5 kg na 100 sadzonek. (L.Z.).

634.942 : 581.1
N 161.32

Szczepotiew F., Pobiegajło A.: **Wykorzystanie znaczonych atomów w leśnictwie.** „Ispolzowanie mieczonych atomow w lesowodstwie”. Lesn. Choz., t. 9, nr 1, stycz. 56, s. 22; B5, 4 str., 1 fot., 5 rys. Zastosowanie znaczonych atomów (radioaktywnych izotopów węgla C¹⁴) oraz licznika Geigera pozwala dokładnie zbadać przebieg i intensywność fotosyntezy w ciągu całego dnia. Przy badaniu fotosyntezy u mieszańców orzechów, rosnących obok siebie, stwierdzono, że szybko rosnące mieszańce odznaczają się dużą energią fotosyntezy, wyższą nawet niż u form rodzicielskich. Gatunki orzechów starego świata asymilują energicznie niż gatunki amerykańskie. (W. Ch.).

160

IBL

634.942
N 165

Buksztynow A.: **O dalsze rozwijanie miczurinowskiej nauki w leśnictwie.** „Za dalniejszeje razwitje miczurinowskovo uczenja w lesowodstwie”. Lesn. Choz., t. 9, nr 1, stycz. 56, s. 7; B5, 7,5 str. — Krótki przegląd teorii biologicznych Miczurina, prac i osiągnięć uczonych radzieckich w zakresie hodowli nowych form mieszańców, aklimatyzacji cennych gatunków, oraz zadań hodowlanych, które powinny być realizowane w oparciu o naukę Miczurina. (W. Ch.).

161

IBL

634.942 : 634.95
N 165.4 — — 176.1 *Quercus, Fagus*

Krahl-Urban J.: **Wskazówki genetyczne w gospodarstwie dębowym i bukowym.** „Forstgenetik in der Eichen- und Buchenwirtschaft”. Forstarchiv, t. 26, nr 6, czerw. 55, s. 121; A 4, 10,5 str., 13 fot. 59 poz. bibl. — Omówiono zagadnienie ras siedliskowych dębu i buka. Jako cechy charakterystyczne ras uznano pokrój drzew i oczyszczanie się szańca, formę i kolor kory, rytm vegetacji, skłonność do rozwijania pędów świętcańskich i krętego wzrostu, odporność na klimat, choroby i szkodniki, częstość i obfitość owocowania. Podano wskazówki praktyczne dotyczące hodowli różnych ras i przeprowadzania selekcji w celu ich polepszenia. Uznano przy tym, że wybór rasy właściwej dla danego siedliska jest równie ważny jak właściwego gatunku drzewa. (L.Z.).

634.97.031.931.2
N 165.5 — — 176.1 *Fraxinus*

Leibundgut H.: **Przyczynek do zagadnienia ras u jesionu.** „Beitrag zur Rassenfrage bei der Esche”. Schweiz. Z. Forstw., t. 107, nr 3, marz. 56, s. 165; B 5, 10 str., 5 poz. bibl. — W praktyce ze względu na własności drewna rozróżnia się jesion z siedlisk wapiennych i z siedlisk wilgotnych. Przeprowadzono badania wazonowe nad jesionami, pochodzącymi z 3 różnych stanowisk: 1) wapiennego z 680 n.p.m., 2) źródłiskowego z 720 m n.p.m., 3) typowego siedliska jesionowego z 350 m n.p.m. Do badań użyto następujących gleb: 1) rędziny o pH 7,7, 2) mineralnej gleby wilgotnej o pH 6,8, 3) buroziemu o pH 5,7, 4) słabo zbielicowanego buroziemu o pH 4,8 5) gleby wapiennej o pH 8,4. Badania nad szybkością wzrostu jesionów wykazały, że bez względu na swoje pochodzenie rozwijają się one wcześniej i lepiej na glebach niewapiennych. Niezależnie od pochodzenia najmniejszą zawartość popiołu stwierdzono na: słabozbielicowanym buroziemiu i glebie wapiennej, największą na rędzinie. Badania te nie potwierdziły istnienia 2 ras jesionów z siedlisk wapiennych i wilgotnych; dowiodły jednak, że przy obserwacjach fenologicznych należy zwracać uwagę na własności gleby, na jakiej rosną obserwowane rośliny. (Streszcz. franc.). (T.T.).

163

IBL

634.942 : 638.492 6 : 582.28
N 172.1

Orłowa A. A.: **Niektóre dane dotyczące mikroflory nasion drzew i krzewów leśnych.** „Niekotoryje dannyje o mikroflorie siemian drierwiesnych i kustarnikowych porod”. Trudy Inst. Lesa, t. 16. 1954, s. 281; B 5, 15,5 str., 25 rys., 5 poz. bibl. — Opisy 24 gatunków różnych grzybów, przeważnie z grupy *Fungi imperfecti* podgrupy *Hyphomycetales*, występujących na nasionach drzew i krzewów leśnych. Dla każdego gatunku podano dokładny opis budowy anatomicznej, wymiary poszczególnych organów oraz opis objawów, występujących podczas rozwoju na naturalnym żywicielu lub na sztucznych pożywkach; rysunki mikroskopowe ilustrują każdy opis. Praca przedstawia uzu-

pełnienie znanego w literaturze radzieckiej opracowania Żurawlewa i Sokołowa z roku 1947, podającego opisy około 80 grzybów, występujących w Związku Radzieckim na nasionach drzew i krzewów leśnych. (H.O.).

164

IBL

634.97.032.475.4 : 631.847.3
N 181.351

Bokor R.: **Nowa metoda szczepienia gleby grzybami mikoryzowymi.** A mykorrhiza-gombákkal történo talajoltasok'uj agrotechnikai eljárása": Erdészeti Kutatások, nr 4, 1954, s. 27; B 5, 18,5 str., 8 fot., 2 rys., 17 poz. bibl.— Badano grzyby tworzące mikoryzę z sosnami *P. silvestris* i *P. nigra var. austriaca*. Za pomocą wysiewu sterylizowanych nasion w sterylizowaną ziemię, a następnie zaszczepienia szeregu gatunków grzybów wykazano, że gatunki te tworzą na korzeniach sosen mikoryzę. Zestawiono wykaz gatunków, które dały pozytywne wyniki dla sosny zwykłej i dla sosny czarnej oraz podano szereg spostrzeżeń dotyczących biologii mikoryzy. (L.Z.).

2. HODOWLA LASU

165

IBL

634.953.8 : 634.928
N 22 : 65 — — 171.6 *Fagus* (43)

Loetsch: **Przyrost z prześwietlenia i produkcja drewna wysokiej jakości w starych drzewostanach bukowych.** „Lichtwuchs und Wertholzwirtschaft im Buchenalthölzern". Allg. Forstzeitschr., t. 10, maj 55, nr 20/21, s. 246; A4, 9 str., 1 fot., 15 wykr., 31 poz. bibl.— Omówiono wyniki badań nad drzewostanami bukowymi w kompleksie leśnym Sachsenfeld w Szlezwigu. Rozpatrzono dwa kierunki gospodarcze w lasach bukowych: hodowla drzewostanów w zwarciu z następstwem prześwietlenia dopiero w ciągu krótkiego okresu odnowienia oraz hodowla oparta na systematycznej pielęgnacji egzemplarzy wantościowych przez regulację ich ocienienia i rozluźnienia zwarcia ze stosowaniem długiego okresu odnowienia. Podano metodykę kalkulacji ekonomicznej dla gospodarstwa bukowego mającą wskazać najwłaściwszy wiek rozpoczęcia prześwietleń. (L.Z.).

166

IBL

634.952.4
N 221.23

Pockberger J.: **Gospodarka wzorowana na lesie naturalnym.** „Naturnahe Waldwirtschaft". Schweiz. Z. Forstw., t. 106, nr 11, list. 55, s. 634; B 5, 23 str. — Gospodarka leśna wzorowana na lesie naturalnym nie jest celem samym w sobie, lecz środkiem do osiągnięcia najwyższej produkcji, na jaką pozwalają warunki przyrodnicze. Gospodarka taka musi być oparta na dokładnym poznaniu i rozklasyfikowaniu siedlisk leśnych i na ustaleniu pożądanego dla nich składu gatunkowego drzewostanów. Las intensywnie zagospodarowany powinien być urządzony metodą kontroli, przy zachowaniu ładu przestrzennego. Aczkolwiek sposób przerębwy należy przyjąć jako właściwy dla lasów naturalnych, to jednak warunki ekonomiczne i siedliskowe nie zawsze pozwalają na stosowanie tego sposobu. Właściwym może się wówczas okazać sposób zrębwo - przerębwy (Femelschlagbetrieb). Zmiana struktury zrębwej lasu na strukturę przerębwą wymaga b. długiego okresu czasu. Wiele zagadnień lasu przerębwego zostało już wyjaśnionych, wiele wymaga jeszcze rozwiązania, ale nie powinno to powstrzymywać od rozpoczęcia przebudowy lasu. (T.T.).

167

IBL

634.948.228
N 221.6

Dannecker K.: **Przekształcenie rębnych drzewostanów sosnowych i świerkowych, czy ich stopniowa przebudowa na drzewostany trwale o wysokiej wydajności.** „Umwandlung hiebsreifer Fi-und Kie-Bestände oder Überführung in hochleistungsfähige Dauerbestockung?". Allg. Forstzeitschr., t. 10, nr 46, list. 55, s. 523; A4, 2,5 str. — Opis stopniowej przebudowy 3 drzewostanów sosnowo-świerkowych, odpowiadających formą gospodarstwu zrębowemu, na drzewostany mieszane o formie charakterystycznej dla lasu trwałego. Rozważono zasady wyboru drzew do usunięcia, najwięcej uwagi poświęcając sprawie wielkości zapasu drewna na pniu, zmniejszającego się w okresie przebudowy. Obserwacje dotyczą warunków siedliskowych na podgórzu alpejskim w Bawarii, mogą mieć jednak znaczenie dla wszelkich lasów podgórskich i górskich. Podkreślono konieczność poddawania ob-

serwacji nie drzewostanów, lecz poszczególnych drzew. Stwierdzono, że wnioski co do produktywności lasu trwałego można opierać jedynie na przebudowie całego obrębu, a nie poszczególnych drzewostanów. (L.Z.).

168

IBL

634.97.031.632.15 : 634.952
N 231 : 176.1

Lanz R.: **Zagadnienie naturalnego odnowienia olchy czarnej.** „Das Problem der natürlichen Schwarzerlenverjüngung”. Schweiz. Z. Forstw., t. 107, nr 1, stycz. 56, s. 27; B5, 9,5 str., 26 poz. bibl. — Olcha wymaga podmokłych gleb organicznych lub mineralno-organicznych. Woda stagnująca bynajmniej nie charakteryzuje siedlisk olchowych, natomiast często podkreśla się wpływ wody przepływowej na dobry wzrost olchy czarnej. Obfita warstwa runa leśnego utrudnia jej naturalne odnowienie. Nalot olchy wymaga dużo światła i wilgoci. W lesie zagospodarowanym należy przewidzieć: a) przed obsiewem odsłonięcie powierzchni nie tylko przez przerzedzenie drzewostanu, ale i przez usunięcie roślinności dna lasu, przy czym glebę należy zranić, b) po skiełkowaniu nasion — ochronę siewek przed zachwaszczeniem, a w razie suszy nawodnienie. (T.T.).

169

IBL

634.956.13
N 232.211

Zehntner K.: **Odchwaszczanie upraw leśnych.** „Das Ausschneiden von forstlichen Kulturen”. Mitt. Schweiz. Anst. forstl. Versuchsw., t. 31, nr 2, 1955, s. 321; B5, 25,5 str., 9 fot., 10 tabl., 2 poz. bibl. — Badania porównawcze nad ręcznym i zmotoryzowanym sprzętem do odchwaszczania upraw leśnych, w zależności od gatunków chwastów oraz charakteru terenu i uprawy. Omówiono stronę techniczną i finansową zagadnienia oraz czas pracy. Za najpraktyczniejsze ze zmotoryzowanych uznano narzędzie typu „Wiesel”, które może pracować w różnych warunkach, z tym, że nachylenie terenu nie przekracza 40%. Koszty odchwaszczania wzrastają niepomiarowo w wypadku upraw zaniedbanych. (Streszcz. franc.). (L.Z.).

170

IBL

634.956.13
N 232.211 — — 017

Fischer D.: **Maszyny przygotowujące glebę do odnowienia naturalnego.** „Maschinen für die Bodenbearbeitung zur Vorbereitung der natürlichen Verjüngung”. Allg. Forstzeitschr., t. 10, nr 23/24, czerw. 55, s. 292; A4, 1,5 str., 3 fot. Opis trzech maszyn do obróbki gleby na zrębach: 1) heskiego skrzydłowego kultywatora, 2) kultywatora ciągnikowego, 3) frezarki „Pionier” do obróbki gleb leśnych. Omówiono budowę maszyn oraz sposoby ich użycia, rozpatrując przy tym wpływ stosowania każdej z opisywanych maszyn na strukturę gleby i jej życie organiczne. Na podkreślenie zasługuje opinia, że obróbka frezarką „Pionier” stwarza dogodny warunki dla rozwoju bakterii w glebie, co daje szybszy przyrost drzewostanu. (L.Z.).

171

IBL

634.956.13
N 232.211 — — 017

Loycke H. J.: **Gospodarcze znaczenie przenośnych mechanicznych narzędzi do pielenia upraw.** „Der wirtschaftliche Einsatz von tragbaren Motor-Kulturreinigungsgeräten”. Allg. Forstzeitschr., t. 10, nr 23/24, czerw. 55, s. 287; A4, 5 str., 3 fot., 2 rys., 2 wykr., 4 tab. — Opis narzędzia do wycinania chwastów na uprawach leśnych marki „Wiesel” i ocena ekonomiczna jego pracy w porównaniu z pracą ręczną lub pracą innych narzędzi podobnego typu. Uwzględniono przy tym marki „Scy-Saw”, „Brushking” i „Brushmaster”. Wydajność pracy narzędzia jest 1,5 do 3 razy wyższa od pracy ręcznej. Prócz liczb dotyczących wydajności pracy podano również kalkulację finansową stosowania narzędzia oraz metodykę jej przeprowadzania. (L.Z.).

172

IBL

634.956.43
N 232.322

Kotlar M.: **Przygotowanie terenu pod uprawy leśne w strefie lasów sposobem chemicznym.** „Chimicheskaja obrabotka płoszczadiej pod lesokultury w lesnoj zonie”. Lesn. Choz., t. 9, nr 1, stycz. 56, s. 49; B5, 3,5 str. — Chwasty, szczególnie te, które mnożą się wegetatywnie, utrudniają odnowienie lasu na zrębach. Ręczne przygotowanie gleby jest bardzo pracochłonne. Wykonanie 825 placówek na 1 ha pochłania 41 dniówek. Zastosowanie

chloranu potasu (dawka 50 g na 1 m²) niszczy całkowicie roślinność zielną. Na przygotowanie 1 ha zużyto 129,5 kg chloranu potasu i 3 roboczo dni. Posadzone w następnym roku sadzonki sosny, świerka i modrzewia dobrze się przyjęły i lepiej rosły niż te, które zostały wysadzone na placówkach przygotowanych ręcznie. (W. Ch.).

173 IBL
634.956.3 : 634.97.031.623.23
N 232.323 — — 176.1 *Populus*

Partos G.: **Wychów siewek topoli białej i szarej z nasion.** „Fehér és szürkenyárcsometek magról nevelése”. Erdészeti Kutatások, nr 2, 1955, s. 155; B 5, 8,5 str., 3 fot., 3 wykr., 3 tab. — Zalecono wysiew 0,5 g nasion na 1 m szkółki w dogodnych warunkach siedliskowych i 0,7 g w niedogodnych warunkach. Z 1 m można uzyskać 30 siewek o grubości 4 mm w szyi korzeniowej. Jeżeli liczba siewek na metr nie przekracza 70 — nie należy ich przerzedzać, chyba że chodzi o produkcję szczególnie silnych osobników. W tym ostatnim wypadku należy pozostawić 20 do 25 sztuk, usuwając resztę, gdy siewki najszybciej rosnące uzyskują wysokość 25 do 35 cm. (Streszcz. ros., ang. i niem.).

174 IBL
634.956.3
N 232.323.2

Fuisz J.: **Określanie norm wysiewu nasion drzew leśnych.** „A vetési magmenyiség meghatározása”. Erdészeti Kutatások, nr 4, 1954, s. 47; B 5, 8 str., 4 tab., 12 poz. bibl. — Dotychczas stosowane wskaźniki wartości siewnej nasion nie dawały podstawy do wyliczenia wagowego ilości nasion na jednostkę powierzchni szkółki. Wyprowadzono wzór na współczynnik potrzebny do obliczania ilości nasion przy żądanej gęstości wschodów. Współczynnik ten uzyskuje się mnożąc zdolność kiełkowania przez procent czystości nasion i dzieląc iloczyn przez ciężar tysiąca nasion wyrażony w procentach normy wagowej. Ciężar nasion brutto na metr bieżący lub jednostkę powierzchni szkółki uzyskuje się dzieląc normę dla danej klasy gleby przez omawiany współczynnik. (Streszcz. ros., ang. i niem.). (L.Z.).

175 IBL
634.97.031.623.23 : 631.53
N 232.328 — — 176.1 *Populus*

Rohmeder E.: **Zakładanie drzewostanów topolowych za pomocą zrzesów na terenach dotychczas użytkowanych rolniczo.** „Pappelbestandsgründung im engsten Verband durch Stecklingsverwendung auf bisher landwirtschaftlich benutztem Gelände”. Allg. Forstzeitschr., t. 10, nr 29/30 list. 55, s. 348; A 4, 4 str., 6 tabl., 3 poz. bibl. — Obserwacje nad rozwojem upraw topolowych założonych na gruntach rolnych za pomocą nieukorzenionych zrzesów. Stosowano więźbę 1x1 m i 1x0,5 m. Stwierdzono, że sposób ten daje w praktyce zupełnie dobre rezultaty i jest wysoce opłacalny, gdyż pozwala obejść się bez hodowli sadzonek w szkółkach. Wysokość drzew wynosiła przeciętnie po 7 latach 11 m, pierśnica 12 cm, a całkowita produkcja wraz z użytkowaniem na gruncie rolnym średniej jakości wynosiła przy gęstej więźbie 124 m³, przy rzadszej 142 m³. (L.Z.).

176 IBL
634.956.13
N 232.337

Gienczel W.: **Proste narzędzie pomagające przy naturalnym odnowieniu lasu.** „Prostoje orudje dla sodiejstwja jestiestwiennomu wozobnowlenju lesa”. Lesn Choz., t. 9, nr 2, luty 56, s. 70; B 5, 0,5 str. — W wielu leschozach z braku konnych narzędzi do ranienia gleby na zrębach dla ułatwienia samosiewnego odnowienia lasu, robiono to ręcznie (motykami). Skonstruowano włókę z dwu 2-metrowych odcinków szyn kolejowych, połączonych zawiasem pod kątem 25—35°. Do szyn przymocowano stalowe zęby raniące glebę. Para koni i 1 człowiek dziennie mogą przygotować 2—3 ha zrębu pod samosiew. Głębokość zdarcia pokrywy 1,5 — 4 cm. (W. Ch.).

177 IBL
634.956.13
N 232.337

Fiedorow P.: **O zastosowaniu nowych maszyn w gospodarstwie leśnym.** „O wnie-drienji nowych maszin w lesnoje chozajstwo”. Lesn. Choz., t. 9, nr 1, styc. 56, s. 64; B 5, 6 str., 1 fot., 1 rys. — Podano krótką charakterystykę techniczną oraz ocenę nowych maszyn do uprawy gleby, na zrębach karczowanych i niekarczowanych. Są to: pług jednokładnicowy, dwukładnicowy ze spalchniaczem, dwuski-

bowiec na gleby błotne, maszyny do zdzierania pokrzywy, — kultywatory leśne, talerzowy i łapowy oraz kultywator sekcyjny, pług - sadzarka, zestaw wymiennych części roboczych doczepianych do ciągnika (spychacz, karczownik, ścinacz krzewów), spychacz do przygotowania tarasów na zboczach wąwozów. Niektóre z tych narzędzi są prototypami wymagającymi jeszcze sprawdzenia. (W. Ch.).

178

IBL

634.956.13
N 232.337

Kałużskij N.: **Elektryczny świder do upraw leśnych.** „Lesokulturnyj elektroburaw”. Lesn. Choz., t. 9, nr 2, luty 56, s. 71; B5, 1,5 str., 1 fot. — Sadzenie pod kóstur, szczególnie na glebach ciężkich, zniekształca system korzeniowy sadzonek, Sadzenie w jamki daje najlepsze wyniki. Kopanie jamek jest jednak bardzo pracochłonne. Na wykonanie 10 tys. jamek na pow. 1 ha za pomocą świdra ręcznego potrzeba 12—15 roboczodni. Zastosowanie świdra elektrycznego pozwala wykonać tę samą pracę w 2 — 2,5 roboczodni. Napęd świdra z ręcznego motoru elektrycznego o mocy 0,49 KW, 438 obrotów na minutę. Przy tej ilości obrotów świder układa ziemię w wałek naokoło jamki. Wymiary jamki: średnica 16 cm, głębokość 25 — 30 cm. (W. Ch.).

179

IBL

634.952.2/3
N 232.5

Sopp L.: **Metody doświadczalne pielęgnacji drzewostanów i wskazówki praktyczne.** „A kisérleti állományápolások módszere és gyakorlati tanulságai”. Erdészeti Kutatások, nr 2, 1955, s. 121; B5, 33,5 str., 1 rys., 15 wyk., 7 tab., 15 poz. bibl. — Podano zasady, które powinny być stosowane w celu uzyskania masy drzewnej w największej ilości i najlepszej jakości. Zalecono przy pierwszych cięciach dokonywać wyboru drzew przyszłościowych równomiernie rozmieszczonych na powierzchni drzewostanu oraz utrzymywać ten wybór znakami widocznymi do końca kolei. Przy dalszych cięciach należy dbać o równomierny przyrost drzew przyszłościowych przez odpowiednie ich odstawianie. (Streszcz., ros., ang. i niem). (L.Z.).

180

IBL

634.957.44 (47)
N 233 (47)

Daujatas M.: **O ustalaniu i zalesianiu wydm nadmorskich w Litewskiej SRR.** „O zakriepleni i oblesieni primorskich pieskow Litowskiej SSR”. Lesn. Choz., t. 9, nr 2, luty 56, s. 53; B5, 3,5 str., 3 fot., — Mierzeja Kurońska pokryta piaskami wydmowymi od strony morza chroniona jest wałem wysokości 8 — 10 m i szerokości 60 — 80 m, porośniętym trawą. W czasie wojny wał został uszkodzony. Mniejsze wyrwy wypełnia się chrustem i sadi trawy, większe zabudowuje się płótkami z trzciny i wyściela chrustem. Wydmy zalesia się sosną zwykłą i banką. Jamki do sadzenia wypełnia się ziemią torfową, co sprzyja lepszemu przyjmowaniu się sadzonek. Materiał sadzeniowy hoduje się w szkółkach zakładanych na mierzei. (W. Ch.).

181

IBL

634.97.031.632.22
N 24 — — 176.1 *Fagus*

Krahl-Urban J.: **W sprawie pielęgnacji drzewostanów bukowych.** „Über Erziehungsmassnahmen in Buchenbeständen”. Allg. Forstzeitschr. t. 10, nr 35/36, wrzes. 55, s. 401; A4, 5,5 str., 11 fot., 2 wyk., 31 poz. bibl. — Na podstawie literatury niemieckiej i własnych obserwacji rozpatrzono możliwości produkcji wysokowartościowego drewna bukowego. Najważniejsze cechy wartościowego drewna to: duża grubość pnia i brak sęków, przy czym drewno musi być wolne od zgnilizny. Podano wskazówki jak należy pielęgnować drzewostany bukowe, uwzględniając jednocześnie oszczędność czasu i nakładów pieniężnych. Podkreślono duże znaczenie cech dziedzicznych w tworzeniu foremnej strzały. (L. Z.).

182

IBL

634.953.5
N 242

Hiley W. E., Lehtpere R.: **Regulowanie intensywności trzebieży na podstawie szerokości słoików rocznych.** „Thinning grades based on the thickness of annual rings”. Forestry, t. 28, nr 1, 55, s. 17; B5, 15,5 str., 3 rys. 11 poz. bibl. — Zaproponowano nową metodę określania intensywności trzebieży w drzewostanach iglastych w celu uzyskania pożądanej przeciętnej szerokości słoików rocznych na wysokości piersi. Głównym założeniem

tej metody jest zasada, że gdyby bieżący roczny przyrost nie był zakłócany trzebieżami, szerokość słoju rocznych musiałaby być odwrotnie proporcjonalna do sumy powierzchni przekroju drzew na jednostce powierzchni. Wprowadzono wzór na ustalenie liczby słoju rocznych na cal z dwóch kolejnych pomiarów drzewa. (Z. K.).

183

IBL

634.986.2
N 284.1

Lányi J.: **Doświadczenia nad produkcją żywicy.** „Gyantatermelési kísérletek”. Erdészeti Kutatások, nr 3, 1954, s. 115; B 5, 15 str., 7 fot., 2 wykry., 7 tab. — Zastosowanie polskiej metody przy pozyskiwaniu żywicy z sosny wykazało wzrost wydajności od 20 do 70%, poszczególne wyniki zależą jednak od cech żywcowanego drzewa i od liczby nacięć na pniu. Stwierdzono, że metoda polska pozwala wyczerpać wszelkie możliwości pozyskiwania, a dalsze zwiększanie wydajności pociągnęłoby za sobą straty na materiale drzewnym. Próby kombinowanej metody przy żywcowaniu sosny czarnej dały również dobre wyniki, jednakże metoda ta wymaga dalszego opracowania do celów praktycznych. Spośród warunków zewnętrznych, decydujących o ilości pozyskiwanej żywicy, za najważniejszy uznano temperaturę. (Streszcz. ros. ang. i niem.) (L.Z.).

184

IBL

634.989.1
N 285

Chuciszewski G.: **O produkcji chlorofilo-karotenowej pasty z igliwia.** „O proi-zwodstwie chwojnoj chlorofilno-karotino-wej pasty”. Lesn. Choz., t. 9, nr 2, luty 56, s. 76; B 5, 2 str., 2 rys. — Pasta chlorofilo-karotenowa ma zastosowanie w medycynie przy leczeniu oparzeń, wrzodów, czyraków, egzemy, niektórych chorób skórnych powstałych na tle awitaminozy; w weterynarii przy leczeniu ran i chorób skóry u zwierząt oraz chorób żołądka u cieląt i jagniąt. Podano opis produkcji oraz dzienne zużycie surowców przy rocznej produkcji pasty w ilości 2,5 t. (W. Ch.).

3 NAUKA O PRACY. POZYSKIWANIE DREWNA: ŚCINKA I TRANSPORT INŻYNIERIA LEŚNA

185

IBL

634.9 : 650.1
N 30

Steinlin H.: **Nowsze osiągnięcia nauki organizacji pracy w leśnictwie i zastosowanie ich w praktyce.** „Neuere Erkenntnisse der forstlichen Arbeitslehre und Betriebsorganisation und deren Übertragung in die Praxis”. Schweiz. Z. Forstw., t. 106, nr 9/10, październik 55, s. 558; B 5, 14 str. — Celem produkcji leśnej jest trwałe wytwarzanie na powierzchni leśnej dóbr, które są potrzebne do zaspokajania potrzeb społeczeństwa. Produkcja ta jest wypadkową pracy, siedliska i drzewostanu. Ilość wytwarzanych produktów leśnych jest uzależniona zasadniczo od siedliska i drzewostanu. Intensyfikacja produkcji polega na rozwoju techniki i lepszej organizacji pracy w zależności od ogólnych warunków ekonomicznych. W Szwajcarii daje się odczuwać nadmiar opału liściastego, brak zaś drewna użytkowego iglastego, które bywa w niektórych okolicach używane na opał. Przez lepsze sortowanie drewna i przez obniżenie strat przy transporcie drewna w górach możnaby zwiększyć ilość drewna użytkowego iglastego kosztem opału. Jednocześnie przez transport drewna opałowego liściastego z miejsca jego nadmiaru do miejsc zapotrzebowania na opał, można by właściwie zużyć jego nadwyżki. Brak robotników można wyrównać wzmoczeniem mechanizacji, choćby nawet to było połączone z większym nakładem kosztów, lecz stoi temu na przeszkodzie często brak środków. Przez budowę dróg można udostępnić niektóre lasy górskie. (T.T.).

186

IBL

634.982 : 331.82
N 304

Lisiczkin F. I.: **Bezpieczeństwo pracy przy ścinie drzew.** „Technika bezopasnosti na wałkie dieriewjew”. Lesn. Promyszl., t. 15, nr 10, październik 55, s. 19; A 4, 1,5 str., 4 rys. — Podano podział drzew w zależności od stopnia niebezpieczeństwa występującego przy ich ścinaniu.

niu, na 4 grupy: a) drzewa o strzałach pionowych przedstawiające najmniejsze niebezpieczeństwo; b) drzewa pochylone, z jednostronną koroną, wymagające użycia specjalnych narzędzi dla zapewnienia właściwego kierunku obalania; c) drzewa zawieszane i złamane; d) drzewa zmuszane i posuszone. Przy ścinie drzew pochylonych, zalecono dźwignię drwała Ero Lejwo, pozwalającą na nadawanie właściwego kierunku obalania drzew o masie do 0,35 m³. Przy drzewach o większej masie zalecono stosowanie specjalnych dźwigników (rodzaj klina śrubowego) wstawianych w wycięcie wykonane pod rżazem ścinającym. Do ściągania drzew zawieszonych zalecono wciągarkę ręczną. Przy ścinie drzew zmuszanych należy stosować podcinanie tylko za pomocą piły — a nie przez podrąbywanie. Metody nadające się do wykorzystania w naszych warunkach. (K.C.).

187

IBL

634.982 : 621.3

N 32

ITINA Ł. S., CETLIN A. M.: **Scentralizowane zasilanie prądem elektrycznym zrębów, (Obliczenia skutków ekonomicznych przekazywania prądu na zręby).** „Centralizowannoje elektrośnabżenje lesosiek. (Rasczety ekonomiczeskoj effiektiwnosti pieriedaczi elektroenergiji na lesosieki)”. Lesn. Promyszl., t. 15, nr 10, paźdz. 55, s. 4; A 4, 4,5 str., 4 rys. — Podano analizę ekonomiczną metody centralnego zasilania energią elektryczną mechanizmów pracujących na zrębach, przeprowadzoną na podstawie obserwacji dokonanych przez CNIIME w Krestieckim, Jakszańskim i Ozierskim lespromchozach. Za podstawę analizy przyjęto koszty inwestycyjne, uwzględniające: a) dodatkowe koszty związane ze zwiększeniem mocy elektrowni centralnej w związku z przekazywaniem energii na zręby. b) koszty budowy podstacji transformatorów zwiększającej napięcie; c) budowę głównej linii wysokiego napięcia; d) budowę linii czasowych na zręby; e) wyposażenie poszczególnych zrębów (działek majsterskich) w podstacje transformatorów obniżających napięcie. Przytoczono dane cyfrowe dla różnych warunków. We wnioskach stwierdzono w znacznej większości przypadków celowość przekazywania

energii elektrycznej na zręby za pomocą linii wysokiego napięcia. (K.C.).

188

IBL

634.982.521

N 372

Kaufmann G.: **Możliwości zrywki drewna na stromych zboczach przy obecnym stanie techniki.** „Die Möglichkeiten der Holzbringung am Steilhang nach dem derzeitigen Stand der Entwicklung”. Forstarchiv, t. 26, nr 5, maj 55, s. 100; A4, 6 str., 5 fot., 11 poz. bibl.— Przegląd stosowanych obecnie sposobów zrywki drewna w warunkach wysokich i średnich gór. Uwzględniono zrywkę w górę i w dół stoku bezpośrednio po ziemi, na saniach i przy pomocy urządzeń linowych. Opisano używany do tych celów sprzęt, warunki potrzebne do stosowania poszczególnych sposobów zrywki oraz wydajność pracy i koszty. Uwzględniono również stosowaną siłę pociągową, przede wszystkim ciągnik, (w wypadkach gdy nie daje się wykorzystać siły ciężkości drewna. Uznano, że opisane sposoby zrywki górskiej należy stosować wówczas, gdy pochyłość stoków przekracza 22° (40%) na długości ponad 60 m. (L.Z.).

189

IBL

634.982.525.3

N 375.12

Schwarzbach R.: **Obserwacje z praktyki dotyczącej zakładania i pracy urządzenia „Greifzug”.** „Erfahrungen über Einsatz und Arbeit des „Greifzuges”. Allg. Forstzeit-schr. t. 10, nr 46, list. 55, s. 530; A4, 2,5 str., 2 fot., 4 rys. — Opis prostego urządzenia linowego, pozwalającego obalać drzewa podcięte, ściągać zawieszane na koronach drzew sąsiednich lub przesuwac drzewa leżące w sposób najbardziej ostrożny, nieszkodliwy dla otaczającej roślinności (bez użycia traktora). Scharakteryzowano działanie urządzenia przy zastosowaniu w różnych warunkach pracy. Praca wykonywana jest przez 2 robotników, a koszt jej wynosi około 40% kosztu pracy traktorów w analogicznych warunkach. (L.Z.).

190

IBL

634.93 : 625.711.84

N 383

Ganter K.: **Budowa dróg leśnych dostosowana do krajobrazu.** „Naturnahes Bauern

bei Waldwegen". Allg. Forstzeitschr., t. 10, nr 37/38, wrzes. 55, s. 418; A4, 3,5 str., 14 fot., 4 poz. bibl.— Podano wytyczne odnośnie budowy dróg publicznych oraz ważniejszych dróg leśnych w przypadkach gdy istnieje potrzeba zachowania estetycznych wartości krajobrazu leśnego w górach. Podkreślono konieczność powiązania wymagań technicznych i ekonomicznych z estetycznymi oraz omówiono kolejno: projektowanie dróg, skarp i umocnionych stoków, rowów i ścieków, przepustów i mostów oraz murów oporowych dla zabezpieczenia przed osuwiskami. Przy wszelkich budowlach murowanych zalecono stosować kamień właściwy dla danego regionu. (L.Z.).

191

IBL

634.93 : 625.711.84
N 383

Schaltenbrand W.: **Rozważania nad rozwojem techniki budowy dróg leśnych i wykonaniem nowoczesnej nawierzchni drogi typu leśnego zwanej „Compactage aux Composol”**. Considérations sur l'évolution des techniques de construction de routes forestières et réalisation d'un type forestier moderne dit: „Compactage aux Composol”. Schwelz. Z. Forstw., t. 106, nr 11, list. 55, s. 617; B5, 17 str., 8 poz. bibl.— Drogi bite z tłuczniami rozmiękają po deszczach i następnie są uszkodzane przez ciężkie wozy z ładunkiem. Z tego powodu na głównych drogach warstwę wywalcowanego tłuczni utrwalało się związkami smołowymi. Na takich drogach woda nie wsiąka w nawierzchnię, a w lesie wykazały one małe zużycie, niskie koszty budowy i utrzymania. Technika budowy drogi z nowoczesną nawierzchnią jest następująca: na drogę układa się warstwę kamieni 16 cm grubości, którą ugniata się walcem do grubości 12 cm. Następnie kładzie się drugą warstwę twardego kamienia 4 cm grubości, którą również walcuje się. Warstwę kamieni zalewa się dwukrotnie smołą, podgrzaną do 60°. Następnie nawierzchnię przykrywa się trzema warstwami smoły na zimno, do której dodaje się tłuczeń różnej grubości. (T.T.).

192

IBL

634.93 : 625.711.84
N 383.6

Petri: **Drogi betonowe w lesie**. „Betonwege im Wald”. Allg. Forstzeitschr., t. 10, nr 37/38, wrzes. 55, s. 432; A4, 2,5 str., 10 fot.— Przegląd zalet dróg betonowych

i korzyści, jakie one przynoszą na terenach leśnych. Podano również wskazówki dotyczące naprawy drobnych uszkodzeń powstających na drogach tego typu. Zalecono stosować nawierzchnię betonową przede wszystkim na głównych drogach gospodarczych, oraz na tych drugorzędnych, gdzie przewiduje się znaczne obciążenie. (L.Z.).

4. SZKODY W LESIE. OCHRONA LASU

193

IBL

634.948 : 632.941
N 414.22 : 307

Burckhardt: **Opryskiwacz Mannesmann**. „Die Mannesmann-Regenkanone”. Allg. Forstzeitschr., t. 10, nr 43, paźdź. 55, s. 496; A4, 1,5 str., 3 fot.— Opis opryskiwacza do zwalczania szkodliwych owadów leśnych lub grzybów. Podano wyniki opryskiwania osutki sosnowej 0,3% roztworem preparatu „Cupravit” oraz mączniaka dębowego 0,2% roztworem preparatu „Cosan”. Roztwór zostaje wyrzucony nie jednolitym strumieniem lecz pewnymi dawkami w niewielkich odstępach czasu. Podano opis opryskiwacza, jego działanie i organizację pracy stwierdzając, że koszty zabiegu nie przekraczają 30 marek na ha, podczas gdy dotychczasowe sposoby kosztowały około 60 marek i dawały gorsze rezultaty. (L.Z.).

194

IBL

634.948 : 632.187
N 431.2

Jegorow N.N.: **Soda i sól Glauberska jako przeciwpożarowe środki chemiczne**. „Soda i mirabilit kak protivopozarnyje chimikaty”. Lesn. Choz., t. 8, nr 6, czerw. 55, s. 63, B5, 1 str.— Do gaszenia przyziemnych pożarów leśnych poza najczęściej stosowanymi środkami chemicznymi (chlerek wapnia, chlerek magnezu, siarczan amonu, soda kaustyczna itd.) można używać 20% roztworu węglanu sodu albo 15% roztworu siarczanu sodu. Zwalczanie pożaru powinno się odbywać przez bezpośrednie spryskiwanie linii ognia. Jeżeli jest to niemożliwe ze względu na bezpieczeństwo, spryskuje się glebę na pasach izolacyjnych. Przy bezpośrednim gaszeniu ognia praca powinna się odbywać pasami, pierwszy robotnik posuwa się wzdłuż linii ognia opryskując główną masę płomienia, a za nim dopiero drugi dogasza resztki ognia. Przy średnim pożarze jedna para robotników w

ciągu 1 minuty może ugasić ogień na przestrzeni 30 m, przy słabym zaś pożarze może to uczynić jeden robotnik. Do zlikwidowania ognia na przestrzeni 120—150 m wystarczy zawartość dwóch opryskiwaczy „Awtomaks”. Do założenia 1 m² pasa izolacyjnego potrzeba 0,5 litra preparatu. (Z.Z.).

195

IBL

634.97.031.623.23 : 632.49
N 443.3. — — 176.1 *Populus*

Zycha H.: **Choroba topoli powodowana przez grzyb *Dothichiza*. „Die Pappel-Dothichiza — Kalamität”.** Allg. Forstzeitschr., t. 10, nr 40/41, paźdz. 55, s. 459; A 4, 2 str., 3 fot., 4 poz. bibl.—W 1955 r. plantacje topolowe w Niemczech Zachodnich były bardzo silnie zaatakowane przez grzyba *Dothichiza populnea*, co stało się powodem wzmożenia intensywności badań w tej dziedzinie. Uznano, że przyczyną zjawiska były czynniki klimatyczne. Stwierdzono, że infekcja grzybów atakujących korę topoli oraz innych drzew, następuje na wiosnę i na jesieni, wtedy gdy procesy fizjologiczne atakowanej rośliny są osłabione wskutek niskiej temperatury lub braku wody. Najważniejszym więc środkiem zapobiegawczym jest odpowiednia pielęgnacja szkółek, ażeby sadzonki w żadnym okresie nie odczuwały braku wilgoci. (L.Z.).

196

IBL

634.956.56 : 632.958.3
N 451.2. — — 149 *Microtus*

Schindler U.: **Nowa skuteczna metoda zwalczania myszy ziemnej.** „Eine neue wirksame Methode zur Bekämpfung der Erdmaus”. Allg. Forstzeitschr., t. 10, nr 33/34, sierp. 55, s. 384; A 4, 3 str., 1 tab., 13 poz. bibl.—Mysz ziemna *Microtus agrostis* L. zasiedlająca halizny, powoduje największe szkody przy odnowieniu lasu przez ogryzanie kory siewek i sadzonek. Zasiadleniu jej sprzyja przeredzenie drzewostanów lub zadarnienie zrębów. Najniebezpieczniejsza jest na zrębach bukowych pozostawionych naturalnemu odnowieniu. Podano obserwacje biologiczne szkodnika i wyniki prób zwalczania. Stwierdzono, że wysypywanie zatrutego ziarna nie jest dość skuteczne. Za najskuteczniejszy środek uznano preparat owadobójczy *Toxaphen* i podano sposób jego zastosowania. (L.Z.).

5. POMIAR LASU. PRZYROST: ROZWOJ I STRUKTURA DRZEWOSTANÓW. INWENTARYZACJA I KARTOGRAFIA

197

IBL

634.928.425 : 634.928.5 : 333.7 (43)
N 524.63 : 585 : 923.4 (43)

Loetsch F.: **Inwentaryzacja lasów drobnej własności oparta na podstawie powierzchni próbných przy szerokim zastosowaniu zdjęć lotniczych.** „Waldflächeninventur im Kleinprivatwald mit Stichproben verfahren unter weitgehender Benutzung des Luftbildes”. Forstarchiv, t. 26, nr 8, sierp. 55, s. 173; A 4, 9,5 str., 1 fot., 3 rys., 2 wykry., 7 tab., 6 poz. bibl.—Opis inwentaryzacji przeprowadzonej w okręgu Prüm w NRF podany jako przykład metody, stanowiącej powiązanie prac naziemnych i lotniczych na terenach pokrytych szachownicą lasów i gruntów rolnych. Badany teren był o tyle trudny, że większa część lasów stanowiła własność prywatną należącą do 6000 właścicieli posiadających po kilka parcel leśnych, powierzchnia jednej parceli wynosiła przeciętnie około 1 ha. Podano szczegółową technikę przeprowadzonych prac i przeanalizowano popełniane błędy stwierdzając, że dokonana inwentaryzacja daje dostateczną podstawę do poradnictwa fachowego dla lasów drobnej własności. (L.Z.).

6. URZĄDZANIE LASU. KORZYŚCI EKONOMICZNE LEŚNICTWA. ADMINISTRACJA I ORGANIZACJA PRZEDSIĘBIORSTW LEŚNYCH

198

IBL

634.928
N 6

Kurth A.: **O nauczaniu i badaniach na odcinku urządzania lasu.** „Über Unterrichtsricht und Forschung auf dem Gebiete der Forsteinrichtung”. Schweiz, Z. Forstw., t. 106, nr 9/10, paźdz. 55, s. 576; B 5, 14 str., 1 tab., 23 poz. bibl.—Badania w dziedzinie urządzania lasu mają na celu przeprowadzanie studiów odnośnie ustalenia metod, które by pozwalały najlepiej wniknąć w proces produkcji leśnej. Nauczanie ma budzić świadomość, że sam wybór metody urzędniczej nie zapewnia jeszcze właściwego zagospodarowania i że zabiegi gospodarcze wymagają kontroli dokładniejszej i częściej powtarzanej, im większą swobodę dzia-

łania pozostawia się gospodarzowi. Obecna metoda kontroli pozwala we właściwy sposób śledzić wyniki zagospodarowania lasów sposobem przerębowym i w drzewostanach o strukturze przerębowej. Dla lasów zagospodarowanych sposobem zrębowo-przerębowym (Femelschlagbetrieb) nie ma metody urządzania lasu, która by pozwalała śledzić wyniki gospodarowania. Metoda ta musi uwzględniać obok zapasu i przyrostu również klasyfikację jakościową drzew. (T.T.).

199

IBL

634.928.42

N 652

Speidel G.: Klasa wartości jako wskaźnik jakościowy w urządzaniu lasu. „Die Wertklasse als Gutemasstab in der Forsteinrichtung”. Forstarchiv, t. 26, nr 10, paźdz. 55, s. 217; A 4, 7,5 str., 2 rys., 2 wykr., 6 tab., 4 poz. bibl. — Opis meto-

dyki oceny wartości technicznej drzewostanów i znaczenia tej oceny przy urządzaniu gospodarstw leśnych. Uznano, że o wartości drzewostanu decydują przede wszystkim: ilość sęków i gałęzi krzywizny strzały, długość części strzały dających drewno użytkowe, zbieżność, budowa słoików rocznych, kręty lub prosty przebieg włókien, występowanie pijawek, choroby drewna. Podkreślono znaczenie dla racjonalnej gospodarki i posiadania znajomości struktury zapasów drzewnych pod względem ich jakości technicznej. (L.Z.).

Autorzy analiz:

H. O — doc. mgr H. Orłoś
K. C. — doc. mgr K. Czereyski
L. Z. — mgr inż. L. Zieliński
T. T. — doc. dr. T. Trampler
W. Ch. — mgr inż. W. Chmielewski
Z. K. — mgr inż. Z. Kędziński
Z. Z. — mgr inż. Z. Zdanowicz

Przegląd Dokumentacyjny zawiera jedynie niewielką część analiz dokumentacyjnych z zakresu leśnictwa. Pełna dokumentacja ukazuje się w postaci **k a r t d o k u m e n t a c y j n y c h**. Centralny Instytut Dokumentacji Naukowo-Technicznej (Warszawa, Al. Niepodległości 188) przyjmuje zgłoszenia na prenumeratę kart dokumentacyjnych, która mo-

że obejmować zarówno całą dokumentację naukowo-techniczną, jak i oddzielne jej działy lub poszczególne zagadnienia i tematy. Cena karty dokumentacyjnej wynosi w prenumeracie 20 gr. CIDNT wykonuje (za zwrotem kosztów) fotokopie i mikrofilmy publikacji objętych zarówno przeglądem dokumentacyjnym jak i kartami dokumentacyjnymi.